

Loven af 1909 Lejlighed til at udtale mig om Betydningen og Nytten af disse Havundersøgelser til Fiskeriets Udvikling og Fremme. Jeg kan ganske henholde mig til og henvise til mine Udtalelser ved nævnte Lejligheder, og jeg finder ikke, at en Gentagelse nu vil være nødvendig.

I Folketingets Udvalgs Betænkning indeholdes en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister angaaende en Omordning af de biologiske Undersøgelser, der foretages for Statens Regning, med mere planmæssigt Samarbejde for Øje mellem de forskellige Institutioner, der beskæftiges med disse Undersøgelser, end der nu finder Sted. Jeg kan ganske tiltræde denne Opfordring fra Folketingets Side. Jeg tror, det vilde være meget nyttigt og i Formaalets Interesse, om en saadan nøjere planmæssig Samvirken under en fælles Ledelse kunde etableres, og under Hensyn til Ønskeligheden af, at en Omordning i saa Henseende finder Sted, saa snart det maatte lade sig gøre, kan jeg billige, at Folketinget har nedsat Tidsrummet for den foreslaaede Bevilling fra 5 til 3 Aar. — Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg tillader mig at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

J. Pedersen: Jeg har ogsaa, sidst vi havde denne Lov til Behandling, haft Lejlighed til at udtale mig om disse Bevillinger og skal derfor heller ikke komme nærmere ind paa Sagen her i Dag. De Fordringer, der her stilles til Statskassen, er jo, som allerede oplyst, noget mindre, end de vilde have været, hvis man fuldt ud havde imødekommet de Ønsker, der fremkom fra det Udvalg, der paa Danmarks Vegne er Ledere af disse Undersøgelser, idet for det første Regeringen har ment, at man kunde spare dels Anskaffelsen af et nyt Skib, dels Restaureringen af det gamle, og Folketinget har, som det allerede er nævnt, desuden indskrænket Bevillingen til at gælde i 3 Aar i Stedet for i 5 Aar. Alligevel løber Udgiften til disse Havundersøgelser jo efterhaanden ret betydeligt op. Naar denne Lov er vedtaget, vil vi være komne op paa en samlet Bevilling til dette Øjemed af 1,459,000 Kr., altsaa meget nær op til 1½ Million. Formaalet er jo at tilvejebringe Oplysninger, som skulde kunne være til Gavn for Fiskeriet, og jeg tør ikke benægte, at Fiskeriet maaske efterhaanden vil kunne faa nogen Fordel af det Arbejde, der her gøres. Men meget hurtigt gaar det jo ikke. Jeg vil ogsaa

sige, at min personlige Opfattelse er den, at en Del af disse Undersøgelser kan være meget interessante fra et videnskabeligt Standpunkt set, men om deres praktiske Nytte for Fiskeriet kunde der maaske nok være nogen Grund til at nære nogen Tvivl. Disse Undersøgelser af Havets Strømforhold og Temperaturforhold i forskellige Højder og disse Undersøgelser af de Organismer, der for en stor Del opfylder Havet, Organismer, dels tilhørende Dyreriget, dels Planteriget, kan jo være meget interessante, og det er ogsaa meget rigtigt, at Fiskene for en stor Del faar deres Næring af dem. Om man imidlertid faar stor praktisk Nytte af at vide, hvorledes disse Organismer er fordelte, og hvorledes de flytter sig, det anser jeg for tvivlsomt.

Derimod kan det naturligvis have sin Betydning, dersom man ad denne Vej kan opnaa Overenskomster med andre Lande om hensigtsmæssige Frødningsbestemmelser af nogle af vore vigtigste Fisk, og i den Henseende er der jo gjort en Begyndelse, idet der foreligger Forslag til saadan Overenskomst mellem Danmark og tilgrænsende Lande dels om Rødspættefiskeriet i Vesterhavet eller, som det her hedder, Nordsøen, dels for en Del af Østersøens Vedkommende. Det er meget muligt, at saadanne Frødningsbestemmelser kan være meget værd, hvis de praktisk kan gennemføres. Men dette er jo slet ikke saa let. Det er let nok at slaa nogle Linier paa et Kort og sige, at hvad der fanges udenfor de Linier, maa have den Størrelse, men hvad der fanges paa den anden Side af de Linier, maa have den Størrelse. Men dette er noget, som i Virkeligheden ikke kan overholdes. Det højeste, man kan naa til, er at bestemme, i hvilke Havne der maa indføres Rødspætter af en vis Størrelse. Men nogen Betydning kan det maaske nok have at faa de omtalte Bestemmelser, dersom det overhovedet lykkes at faa Landene til at enes om disse Overenskomster. Men derom ved man jo intet eller vidste i alt Fald intet, da Motiverne til Lovforslaget blev skrevet. Det er dog ikke min Mening, at jeg vil modsætte mig dette Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man gentager denne Bevilling ogsaa denne Gang. Jeg har den Opfattelse, at det er noget af en Honnørsag for Danmark, der jo er blevet ligesom Centrum ved disse Havundersøgelser, og jeg tror, at det vil være rigtigst indtil videre i alt Fald at fortsætte disse Arbejder, for saa vidt de andre Lande ogsaa vil yde deres